

1970

AUTHOR/KEY FIGURE

Henning Christiansen

FACTS

Document type:
Manuscript

Language:
Dansk

General comment:
Manuskript til artiklen "Dynamikken er psykofysisk", A+B, no. 2, 1970 s. 4-8.

Mentioned people:
Joseph Beuys

Archive:
HC arkiv Møn/HC Egne Tekster

TRANSCRIPTION

Og sådan kunnen man fortsætte side op og side ned med at fortælle om ganske almindelige menneskelige relationer. Deres/Menneskers aktivitet, gøren og laden baseret på iagta blot ved opmærksomt at følge hvad man ser. Her drikkes sekt og Steinäger et andet sted går en chillum rundt, der te eller kaffe eller øl alt efter hvad omgangskredsen har vendet sig til, men ideen er den samme, man mødes om et eller andet i al fredsommelighed, fordi man har brug for det, man henter styrke og mening i tilværelsen i den nære kontakt.

Ovenpå denne struktur ligger et system hvis regler og mål griber ind i almindeligheden. Sommetider meningsfuldt og nu og da forstyrrende, som en sten i en hvepserede / hunden i keglerne. Krig vælter ind på folk, økonomien er faretruende. En færdselsulykke ryster kredsen, en ligger for kraftdøden. Forstyrrende elementer indført udefra kan virke fornyende på en halvdød på vanen baseret vanebaseret omgangskreds, men kan også ødelægge et fint arbe samarbejdende team.

Nogle af de ovenpå liggende systemer som "Gud og Satan" og forskellige uheld (gasekspllosionen og orkanen på Grønland, jordskælv i Tyrkiet) kan vi ikke foreløbig ikke vægre os tilstrækkeligt mod, men andre såsom regeringshandling, politisk uro, krige, handelsblokader, økonomiske transaktioner med skadelig almenvirkning kunne vi måske hindre ved at tvinge de dynamiske blandt os til at balancere på almindeligheden d.v.s. hindre dem i at arbejde i en speciel situation hvor et hul i regelsættet begunstiger dem og giver "legalbedrageriske" profiler.

Boligspekulationen og ejendomshandlen er f.eks. begunstiget af et sådanne huller i lovsættet som "almindeligheden" langsomt forstår må stoppes, at man kan købe hus med lille udbetaling til store penge med lille udbetaling hænger nært sammen med den store skattebegungsigelse. Et program der skal finde det smuthul i det almindelige

[s. 2]

en sådan hushandel er forbundet med. Der reklameres åbenlyst med fordel. Gud vist om jordlov de forkastede jordlove kunne vedtages i 1970 og snart suppleres med love der klart definerede loven om jordens ejendomsforhold således at den tilhører alle.

Man hvordan sikre "almindeligheden" indflydelse påforløbet i det overordnede system? Kan man forhindre at eksperter –politikere, embedsmænd o.a. – i at indføre skadelige love som bider sig fast? Er det muligt at opnå en højere større flexibilitet, større bevægelighed i lovgivningen og dermed tættere kontakt til hurtigere reaktion på behov for ændringer. L.O. foreslår nu eetårig overenkomstsperiode. Vi har i

folketinget en 4-årig valgperiode. Måske var det bedre med en 2-årig periode. Der ville Den 4-årige valgperiode er vedtaget på et skøn i overensstemmelse med datidens krav, men nutidens hurtigere tempo er sikkert sikkert basis ville give er bedre tjent med en 2-årig periode. Vi har ganske vist fået af den nuværende regering fået ørene tudet fulde med den langtidsvirkning regeringens love at regeringens love har en gunstig lang er skabt som langtidsplanlægning. Men det er nøjagtig den slags dynamikken dynamikken i vort samfund fremmes af. Ydermere ville en 2-årig periode betyde at de personlige stemmer ville få større betydning, man ville "almindeligheden" ville kunne huske hvad en politiker stod for og stemme derefter. Endelig ville man blive fri for de 6 måneders lammelse ved den i det politiske liv (valgøglet) ved den nuværende 4-årige valgperiode, med en 2-årig ville man ikke have tid til det og heller ikke brug for det, fordi tiden ikke havde udvisket det politiske handlingsmønster. Det ville blive et levende demokrati hvor eksperimenter med nye muligheder ikke var udelukket. Det er en løsning placeret lige imellem de nuværende

[s. 3]

forhold folketingsforhold og den udenomsparlamentariske oppositions forestilling om at man egentlig bedst var det sammenspiste folketing foruden -

Man taler om Embedsmandsvælde. Også det kunne man få bugt med ved større offentlighed i administrationen. Avismeddelelser fjernsynsforedrag piecer o.s.v. Men hvorfor skal embedsmænd ikke vælges. Politikerne må kunne udskifte folk, som ikke tilstrækkeligt følger hans politik op og ydermere burde deres virke underkastes folkevalgsprincippet måske hvert 5. år. Det ville naturligvis gøre det nødvendigt at embedsmanden personligt måtte redegøre for sit arbejdes berettigelse og rigtighed (Nuvel lad et for at være praktisk kun gælde de ledene (Departementscheferne). Det lyder urealistisk, men allerede nu er flere ledende (stats)stilligner beklædt i 5-årige perioder og endelig kunne man måske forestille sig at en politiker med interesse for trafik opstillede med sammen med et embedsmandsteam, med de og de forestillinger om en omlægning – for med egne folk at bestride posten som trafikministerium. Det ville være autonomi uden mulighed for ansvarsforflygtigelse.

[s. 4]

Tillad en komponist at komme med den slags betragtninger thi de udspringer dels af interesse for det samfund han tilhører og hvis "almindelighed" han føler sig som partner i og dels fordi netop tidsproblematik just er det væsentligste i hans arbejde anno 1970. Skriver

jeg en lang komposition er det en tilstand hos tilhøreren der tilstræbes hvis tidsudstrækning er lig med værkets længde, hvorimod en kort komposition bør skære sig ind i bevidstheden, huskes og genopfriskes af hukommelsen og således brede sig langt ud over dens fysiske varighed, det sidste svarer til forestillingen om at erindre politikernes – eller embedsmændenes virke. Tiden udvisker indtryk alt efter hvor stærke de var og bedømmelsen af en politisk valgsituation er underkastet samme regler.

Nu er det altid forbundet med en hvis risiko at overføre en erfaring til et andet område, så sandt som hånden kan andre kunster end foden. Kaster man blikket på biokemien og biologien af i dag må man vidst give ret i at de er ude af den psyko-fysiske balance, der forskes som om industriens produktionseksponering og industristatens materielle mål er den mest indlysende opgave for disse videnskaber. Arbejdet med klonceller er en af de himmelråbende misforståelser, og paven som skal løses er at fremstille ensartede mennesker så de ved en længere rumfart kan "låne" hinanden organer og legemsdele. Disse individer skulle skabes ved at man skraber en legemscelle fra et menneske (et eller andet sted) og benytter den udvikler den til et selvstændigt individ, man har netop kunnet gøre det med en gulerod og en frø. Nå ja, det kan man

[s. 5]

gøre sig lystig over, men det værste ved mange af de eksisterende forskningsprogrammer er at det synes lettere at skaffe penge til fantasterier end at få penge til at løse problemer som daglig mennesker over hele kloden daglig lider under kæmper med og lider under, "almindeligheden" kunne gennemtvinge indsats for løsning af problemer som sult, sygdom, dårlige boligforhold, ringe skolegang hvis den blot kendte sit eget værd og ikke havde så stor respekt for den pengestærke industri, som dyrkes som engud og opfattes som vor redning, mens den i virkeligheden er godt på vej til at sætte alt over styr for os. Der er fremstillet så vidunderlige vidundere som IBM maskiner der databehandler alt og alle på kryds og tværs og kloge mænd går ind for resultaterne og har ovenikøbet den naive forestilling at frækhed at betragte menneskehjerne som dog trods alt værende bedre, men som alligevel regner datamaskinernes resultater for rigtige. I andre lokaler sidder mennesker og glori i elektronmikroskoper og vi bilder os ind at den boblen rundt de kan iagttage se, er den logiske grund til at det forholder sig sådan at jeg om to tusind somre kan leve evigt. Det hele er så morsomt og interessant, men stadig ligger letteste udløste vigtige nærliggende opgaver og venter. Psyken kan ikke få sit fysiske gennembrud og vice

versa.

Man spørger sig hvor høj er en gærde egentlig? Jeg mener den går til tagryggene, andre at den holder sig på måtteplanet. Jeg ville dog ikke spille megen tid på diskussion om det. De nære problemer skal først løses og den sande dynamik ligger i den psyko-fysiske balance.

Nogle af de om på liggende systemer som "Guld og Sølvs" og forskellig
 whield (Gasksplosionen og skoven på Grønland, Julehelv i Tyskland)
 kan vi ~~ikke~~ ^{altså} forløjlig ikke oegre os med, men andre såsom
 regeringens ^{direktive} politiske uov, krige, handelsblokade, økonomiske transak-
 tioner med skadelig almenvirkning kunde vi måske hindre
 ved at bringe de dynamiske tilstande så til at balancere
 på almindeligheden dvs hindre dem i at arbejde i en speciel mere et
 mål i regnskabet begunstiger dem og giver "legalbedragte"
 profitter ^{for guldhandelen} og guldhandelen u f.eks. ^{for guldhandelen} at indlånne hulbor lovsættet som
 "almindeligheben" længe som fortår må stoppes, at man hem køber
 hos med lille udbetaling der store penge med lille udbetaling
 krevger hørt sammen med den store ~~to~~ skatte begunstige
 et program der skal finde det smukke i det almindelige

[illegible]

~~afholdt~~ folketingsforhold og den udenoms-
parlamentariske oppositions forstilling om
at man egentlig bedst var det samme -
spisest folketing foruden -

Man skal en Embedsmands væld. Også
det kunne man få brugt med vel større
offentlighed i administrationen, Avismeddelelsen
jumsynsfordrag picer o.s.v. Men hvorfor
skal embedsmænd ikke vælges. Politikerne
må kunne udskifte folk, som ikke tilstrækkeligt
følger hans politisk op og ydermere burde
deres virke underkastes folkevalgsprincipper
måske hvert 5. år. Det ville naturligvis
give det nødvendigt at embedsmændene
personligt måtte redigere for sit arbejdes
berettigelse og rigtighed (Nuvel lad det
for at være præcis kun gælde de ledere
(supervisors og cheferne). Det lyder urealistisk,
men allerede nu er flere ledere ^(deres) stillinger
beholdt i 5-årige perioder og endelig kunne
man måske forstille sig at per politiker
med interesse for trafik opstillede ~~såd~~
sammen med et embedsmands team, med
de var de forstillinger om en ombygning,
for ^{med egen folk} at bestude posten som trafikministeren
Det ville være autonomi uden ansvar -
forflygtigelse -

Tillad en komponist at komme med
den slags betragtninger om de udprægede dels
af interesse for det samfund han tilhører og
hvis "almindelighed" han føler sig som partner i
og dels fordi netop vidensproblematik just er
det væsentligste i hans arbejde anno 1970. Skriver
jeg en lang komposition er det en tilstand
hvor tilhøveren der tilskrives hvis ^{tilbedelse} udtryk
er lig med værket's længde, hvorimod en
kort komposition bør gøre sig ind i bevidstheden,
hushes og genopfriskes af hukommelsen og således
brede sig langt ud over dens fysiske varighed,
det sidste svarer til forestillinger om at ændre
potensierne - eller endog andre virke. Tiden
udvikler indbyrdes alt efter hvor stærke de var
og bedømmelsen ^{ikke} en ^{holistik} valg situation er uendeligt
samme regler.

Na er det altid forbundet med en vis risiko at
overføre en erfaring til et andet område, så sandt som
hånden kan andre kunster end f.eks. - kaster man
blikket på biochemien og biologien af iden må man
vædt give ret i at de er dele af den psyko-fysiske balance,
der findes som en industriens produktions ^{eksponering} og inden
dennes materielle ~~komponent~~ mål er den mest udlysende
opgave for disse videnskaber. Udviklet med kernellen er
en af de menneskelige misforståelser, opgaver som skal
løses er at fremstille ensartede mennesker så de vil
i længere rumfærd kan "lære" hinanden og leve sammen.
disse individer skulle skabe vel at man skaber en legemsk
for et menneske (et eller andet sted) og ~~benytter~~ ^{udvikler} den
der er selvstændigt individ, man har ~~netop~~ kunnet gøre
det med en gulvord og en frø. Nå ja, det kan man

Man springer sig hvor høj er en gude egentlig?
Jeg mener du giv de Sagringsene, under at den
holder sig på måltplanet. Jeg ville dog ikke
stille mig selv på diskussion om det. De nære
problemer skal først løses og den anden dynamik
ligger i den psykofysiske balance x